

(3)

$$J = \frac{1}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} (y_i - y_j)^2$$

$$\rightarrow J = \frac{1}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} [(y_i - m_1) - (y_j - m_2) + (m_1 - m_2)]^2 =$$

$$\frac{1}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} [(y_i - m_1)^2 + (y_j - m_2)^2 + (m_1 - m_2)^2 - 2(y_i - m_1)(y_j - m_2)$$

$$+ 2(y_i - m_1)(m_1 - m_2) - 2(y_j - m_2)(m_1 - m_2)] =$$

$$\frac{1}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} (y_i - m_1)^2 + \frac{1}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} (y_j - m_2)^2 + \frac{n_1 n_2 (m_1 - m_2)^2}{n_1 n_2}$$

جمع اصطلاحات از میانین 0 است

$$- \frac{1}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} 2(y_i - m_1)(y_j - m_2) + \frac{(m_1 - m_2)}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} 2(y_i - m_1) \uparrow \sum (x - \bar{x}) = 0$$

$$- \frac{(m_1 - m_2)}{n_1 n_2} \sum_{y_i \in Y_1} \sum_{y_j \in Y_2} 2(y_j - m_2) = \frac{1}{n_1 n_2} n_2 S_1^2 + \frac{1}{n_1 n_2} n_1 S_2^2 + (m_1 - m_2)^2 =$$

$$\boxed{\frac{1}{n_1} S_1^2 + \frac{1}{n_2} S_2^2 + (m_1 - m_2)^2}$$

الف) مطابق تعریف رتبه رد می توان دید که S_B از جمع C بردار به رتبه آورده است بنابراین می توان گفت ما نیز هم رتبه آن می توانیم C باشد اما نکته ای که وجود دارد این است که تمام این C بردار از هم مستقل نیستند چرا که ما در C دیگری به شکل زیر نیز وجود دارد:

$$\mu = \frac{1}{N} \sum_{k=1}^C N_k \mu_k$$

این معادله بیان می کند که می توانیم یکی از μ_k ها را داشته باشیم و حساب کنیم و داریم:

$$N_j \mu_j = N \mu - \sum_{\substack{k=1 \\ k \neq j}}^C N_k \mu_k$$

بنابراین عدالت می توان یکی از μ_k ها را از حساب نتیجه گرفت

$$\text{Rank}(S_B) \leq C-1$$

در صورتی که μ مستقل از هم باشند پس آن ها را مستقلی و عدد داشته باشد: $\text{Rank}(S_B) = C-1$

$$\text{Rank}(S_{\omega}^{-1} S_B) \leq \min \{ \text{Rank}(S_{\omega}^{-1}), \text{Rank}(S_B) \} \quad \left\{ \begin{array}{l} \rightarrow \text{Rank}(S_{\omega}^{-1} S_B) \leq C-1 \\ \text{Rank}(S_B) \leq C-1 \end{array} \right.$$

$$S_{\omega} = \sum_{i=1}^C s_i \rightarrow \text{چون سگوس شده است بین نول رتبه بوده در رتبه آن همان C است}$$

$$S_T = S_{\omega} + S_B \quad \text{ج}$$

$$S_T = \sum_x (x-m)(x-m)^t =$$

$$\sum_{i=1}^C \sum_{x \in D_i} (x-m_i+m_i-m)(x-m_i+m_i-m)^t =$$

مجموع ناممکن از بیابان برابر است

$$\sum_{i=1}^C \sum_{x \in D_i} (x-m_i)(x-m_i)^t + \sum_{i=1}^C \sum_{x \in D_i} (m_i-m)(m_i-m)^t + \sum_{i=1}^C \sum_{x \in D_i} (x-m_i)(m_i-m)^t$$

$$+ \sum_{i=1}^C \sum_{x \in D_i} (m_i-m)(x-m_i)^t = S_{\omega} + \sum_{i=1}^C n_i (m_i-m)(m_i-m)^t = S_{\omega} + S_B$$

(6)

(الف)

در روش generative تابع احتمال تمام تقاسم ویژگی و کلاس $p(x, y)$ را به دست آورده سپس از روی آن
ترباع شرطی $(p(y_j | k))$ را جهت تعریف مدل به دست می آوریم. مشکل این روش این است که برای
به دست آوردن تابع توزیع تمام تعداد نمونه زیادی می خواهیم و با مشکل کمبود مواجه هستیم.

در روش discriminative یک فرآیند ترباع شرطی $(p(y_j | k))$ را تخمین می زنیم. در این روش اطلاعات کمتری
داریم ولی برای ساخت مدل به تعداد نمونه کمی کمتری نیاز است و مدل به دست آمده ساده تر خواهد بود.

one vs one

(ب)

برای به دست آوردن فرآیند تقسیم کننده را به صورت دسته بندی C تا کلاس های دایمی می بینیم به این صورت که
هر یکی یک کلاس را در مقابل با سایر کلاس ها در نظر می گیریم، از روی این روش این است که نقاط
بسیار زیادی دارد

one vs rest

در این روش دو به دو تمام pair های موجود را در نظر می گیریم و در هر یک را مقایسه می کنیم، از روی این روش
این است که به تعداد $\frac{C(C-1)}{2}$ دسته بندی باید انجام داد که از روش قبلی بیشتر است و زمان طولانی تر
می گیرد اما فضای کمتری به وجود آمده در این روش از روش قبلی کمتر است.

linear machine

این روش از discriminant function ها استفاده می کند و هر داده را به کلاس نسبت می دهد که بیشترین امتیاز
را به دست آورده است، از ویژگی های این روش این است که ناحیه تقسیم آن convex است
و معمولاً برای سادگی استفاده می شود که conditional density در آن unimodal باشد
در این روش اگرچه $\frac{C(C-1)}{2}$ جهت از برای وجود دارد اما معمولاً فرآیند تقسیم کمتری داریم و نقاط بسیار
در آن وجود ندارد

ج. در سندی primal به ازای محدودیت‌های مقدار کمینه برای w پیدا می‌شود. در این مسئله سندی (از هم است) $w^t x$ به طور مستقیم پیدا شود، در صورتی که اعداد سندی بالا باشند محاسبات این روش بسیار زمان بر خواهد بود.

در سندی dual پس از پیدا کردن a_i ها $w^t x$ پیدا می‌شود. از آن جایی که a_i در تمام نقاط به جز supporting vector i منفرجه‌ترند محاسبات به شدت ساده خواهد شد. در واقع این روش حساسی که supporting vector i می‌داریم بسیار سریع تر از روش اول عمل می‌کند. علاوه بر این سندی dual مفهوم کرنل را نیز دارد می‌توان مسائل غیر خطی را نیز با انتقال به ابعاد جدید حل کرد.

(7)

$$k(x_i, x_j) = \langle \varphi(x_i), \varphi(x_j) \rangle$$

(الف)

$$\|\varphi(x_i) - \varphi(x_j)\|^2 = \langle \varphi(x_i), \varphi(x_i) \rangle + \langle \varphi(x_j), \varphi(x_j) \rangle - 2 \langle \varphi(x_i), \varphi(x_j) \rangle =$$

$$k(x_i, x_i) + k(x_j, x_j) - 2k(x_i, x_j) = 1 + 1 - 2 \exp\left(-\frac{1}{2} \|x_i - x_j\|^2\right) < 2$$

(ب)

$$5) k(x, y) = \exp(k_1(x, y))$$

$$\rightarrow \exp(k_1(x, y)) = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{1}{i!} (k_1(x, y))^i \rightarrow \begin{array}{l} \text{چند جمله‌ای با افزایش مثبت} \\ \text{کرنل اعمال شده و نتیجه هم جهان} \\ \text{نسبت به این باقی خواهد ماند} \end{array}$$

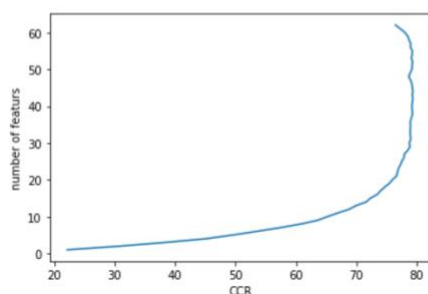
(۱)

forward selection

برای اجرای این الگوریتم ابتدا از یک ست خالی ویژگی ها شروع کرده و در هر مرحله یک ویژگی به آن اضافه می کنیم. از میان ویژگی های اضافه شده ویژگی انتخاب می شود که بهترین score را داشته باشد. برای محاسبه ی score نیز از CCR استفاده می شود به این صورت که هر چه CCR به دست آمده برای آن مجموع ویژگی بیشتر باشد برای ما انتخاب بهتری است. این روند تا آن جا ادامه می یابد که تمام ویژگی ها اضافه شده باشند. نمودار به دست آمده به صورت زیر است:

```
In [458]: x = [i for i in range(1,feature_size+1)]
plt.plot(ccr,x)
plt.ylabel('number of features')
plt.xlabel('CCR')
print("num ", ccr.index(max(ccr))+1)
print("ccr", max(ccr))

num 42
ccr 79.36
```


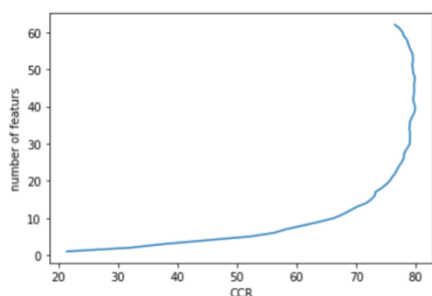
همان طور که مشاهد می شود با داشتن ۴۲ ویژگی می توان به بالاترین دقت رسید.

Backward elimination

این روش نیز تشابه زیادی با روش قبل دارد با این تفاوت که در ابتدا از تمام ویژگی ها شروع کرده و در هر مرحله ویژگی ای حذف می شود که با حذف آن بیشترین امتیاز به دست آید. نمودار به دست آمده پس از اجرای این الگوریتم مطابق شکل زیر است:

```
In [460]: x = [i for i in range(1,feature_size+1)]
ccr.reverse()
plt.plot(ccr,x)
plt.ylabel('number of features')
plt.xlabel('CCR')
print("num ", ccr.index(max(ccr))+1)
print("ccr", max(ccr))

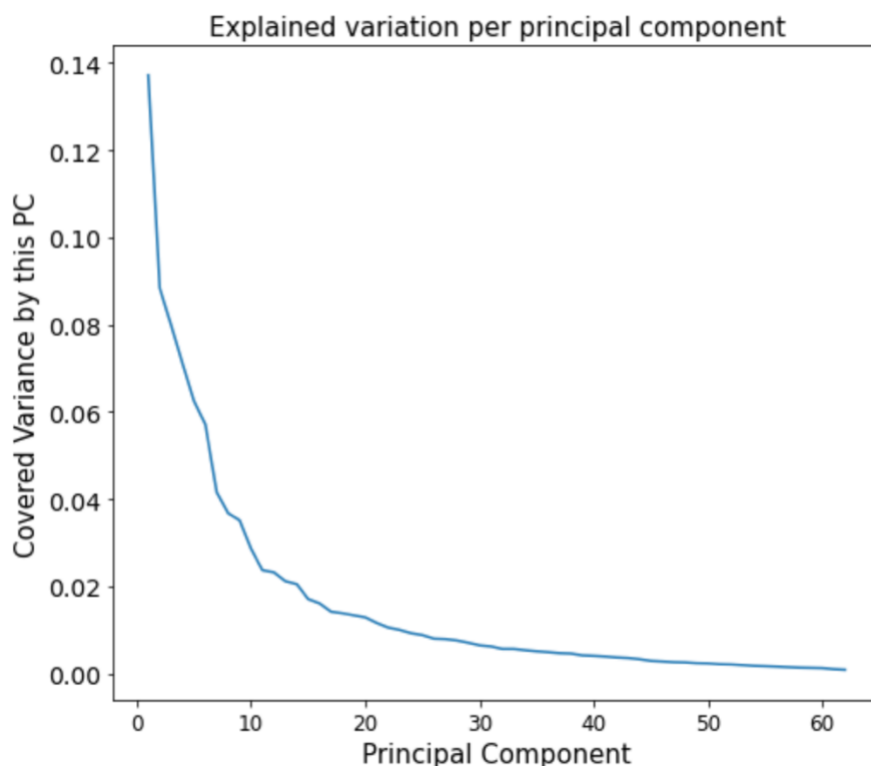
num 39
ccr 79.88
```


در این روش با مجموع ۳۹ ویژگی می توان به بالاترین دقت رسید.

(۲)

در این سوال هدف پیدا کردن جهتی است که ویژگی‌های مورد نظر بیشترین واریانس در آن راستا را داشته باشند. همچنین باید به این نکته توجه داشت که مقادیر ویژه در واقع بیان‌کننده میزان واریانس در راستای بردار ویژه است. نمودار به دست آمده برای ۶۲ کامپوننت به صورت زیر است:

مشاهده می‌شود که که شیب نمودار تقریباً از ۲۵ کامپوننت به بعد بسیار کاهش یافته است و می‌توان گفت از این نقطه به بعد تغییرات اضافه شده بسیار کم و قابل چشم‌پوشی است. با اجرای pca و انتقال داده‌ها به بعد جدید به دقت خوبی میرسیم.

```
In [87]: optimal_component = 25
pca_mnist = PCA(n_components = optimal_component)

transformed_train = pca_mnist.fit_transform(df_train_data)
transformed_test = pca_mnist.transform(df_test_data)

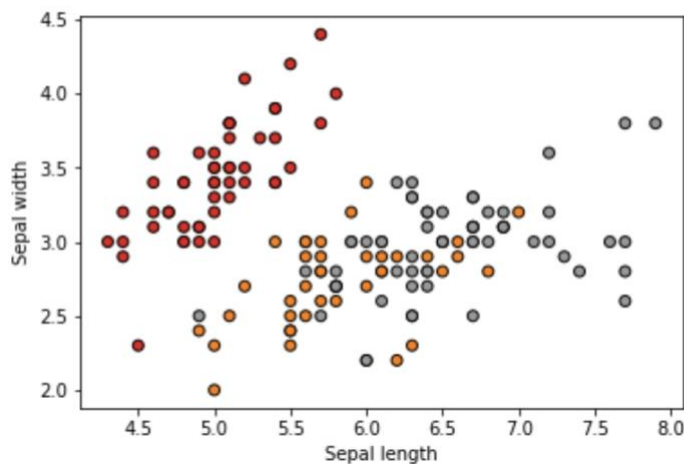
clf = GaussianNB()
clf.fit(transformed_train, train_labels)
y_pred = clf.predict(transformed_test)
CCR = accuracy_score(test_labels, y_pred)*100
print(CCR)
```

79.12

مشاهده می‌شود که دقت با تنها 25 کامپوننت به دقت قسمت قبل نزدیک شده است که نشان می‌دهد این روش با ترکیب ویژگی‌های مختلف قدرت بسیار خوبی دارد و با ویژگی‌های کمتر می‌توان به دقت مشابه رسید.

(۸)

داده های هر کلاس بر اساس دو ویژگی sepal length و sepal width به صورت زیر است:

(a)

تصویر زیر فرمول های مربوط به کرنل های مختلف را نشان می دهد:

$k(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j) = (\mathbf{x}_i \cdot \mathbf{x}_j + 1)^d$ <p>Polynomial kernel equation</p>	$k(x, y) = \exp\left(-\frac{\ x - y\ ^2}{2\sigma^2}\right)$ <p>Gaussian kernel equation</p>	$k(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j) = \exp(-\gamma\ \mathbf{x}_i - \mathbf{x}_j\ ^2)$ <p>Gaussian radial basis function (RBF)</p>
$k(x, y) = \tanh(\alpha x^T y + c)$ <p>Sigmoid kernel equation</p>	$k(x, y) = \exp\left(-\frac{\ x - y\ }{\sigma}\right)$ <p>Laplace RBF kernel equation</p>	$k(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j) = \tanh(\kappa \mathbf{x}_i \cdot \mathbf{x}_j + c)$ <p>Hyperbolic tangent kernel equation</p>

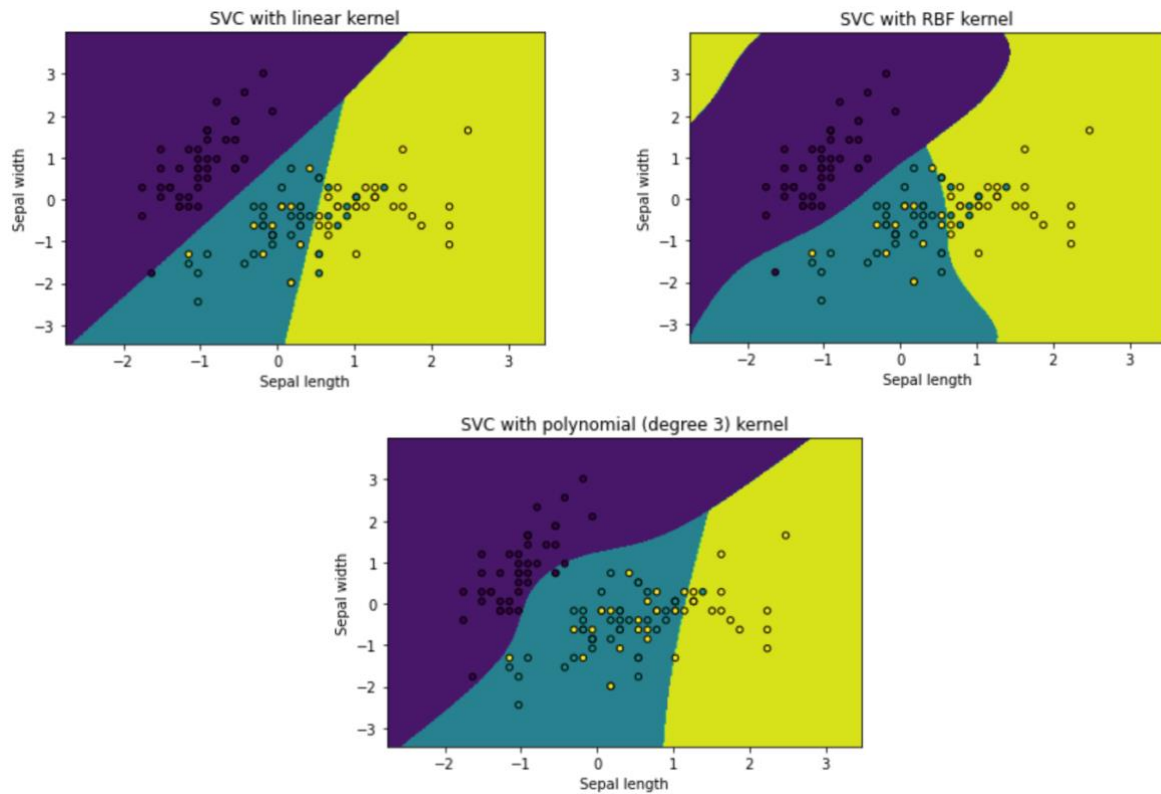
- linear: $\langle x, x' \rangle$.
- polynomial: $(\gamma \langle x, x' \rangle + r)^d$, where d is specified by parameter `degree`, r by `coef0`.
- rbf: $\exp(-\gamma\|x - x'\|^2)$, where γ is specified by parameter `gamma`, must be greater than 0.

به کمک کرنل چند جمله ای می توان فضا را تا d بعد افزایش داد. این کرنل در پردازش تصویر بسیار کاربرد دارد و از آن استفاده می شود. این کرنل به ما اجازه می دهد که مدل های غیر خطی را نیز یاد بگیریم. کرنل خطی زمانی خوب عمل می کند که داده ها به صورت خطی جدا پذیر باشند. علاوه بر این هنگامی که سرعت بالایی احتیاج داریم این کرنل می تواند به خوبی عمل کند.

کرنل rbf برای اهداف عمومی کاربرد دارد و هنگامی که هیچ دانش پیشینی در مورد داده ها نداریم معمولاً از این کرنل استفاده می کنیم.

*توجه شود که در تمام مراحل موجود، داده ها در ابتدا استاندارد شده اند.

نتایج حاصل از این طبقه بندی ها به صورت زیر است:

SVC with linear kernel:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.83	0.83	0.83	12
2	0.80	0.80	0.80	10
accuracy			0.87	30
macro avg	0.88	0.88	0.88	30
weighted avg	0.87	0.87	0.87	30

confusion matrix:
[[8 0 0]
[0 10 2]
[0 2 8]]

SVC with RBF kernel:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.85	0.92	0.88	12
2	0.89	0.80	0.84	10
accuracy			0.90	30
macro avg	0.91	0.91	0.91	30
weighted avg	0.90	0.90	0.90	30

confusion matrix:
[[8 0 0]
[0 11 1]
[0 2 8]]

SVC with polynomial (degree 3) kernel:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.58	0.92	0.71	12
2	0.67	0.20	0.31	10
accuracy			0.70	30
macro avg	0.75	0.71	0.67	30
weighted avg	0.72	0.70	0.65	30

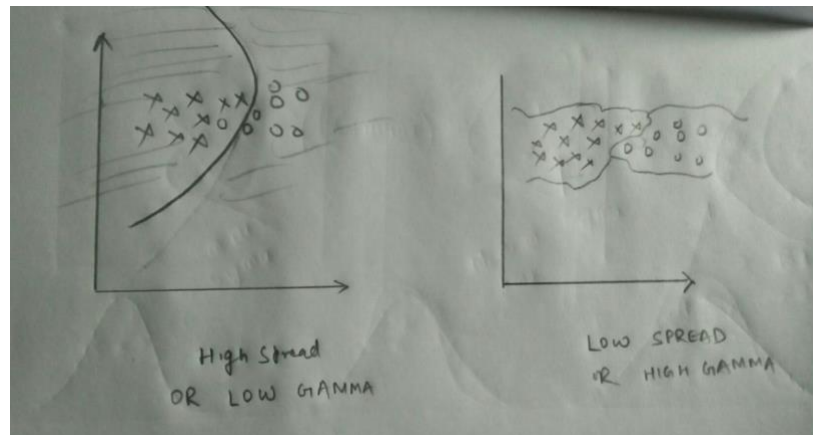
confusion matrix:
[[8 0 0]
[0 11 1]
[0 8 2]]

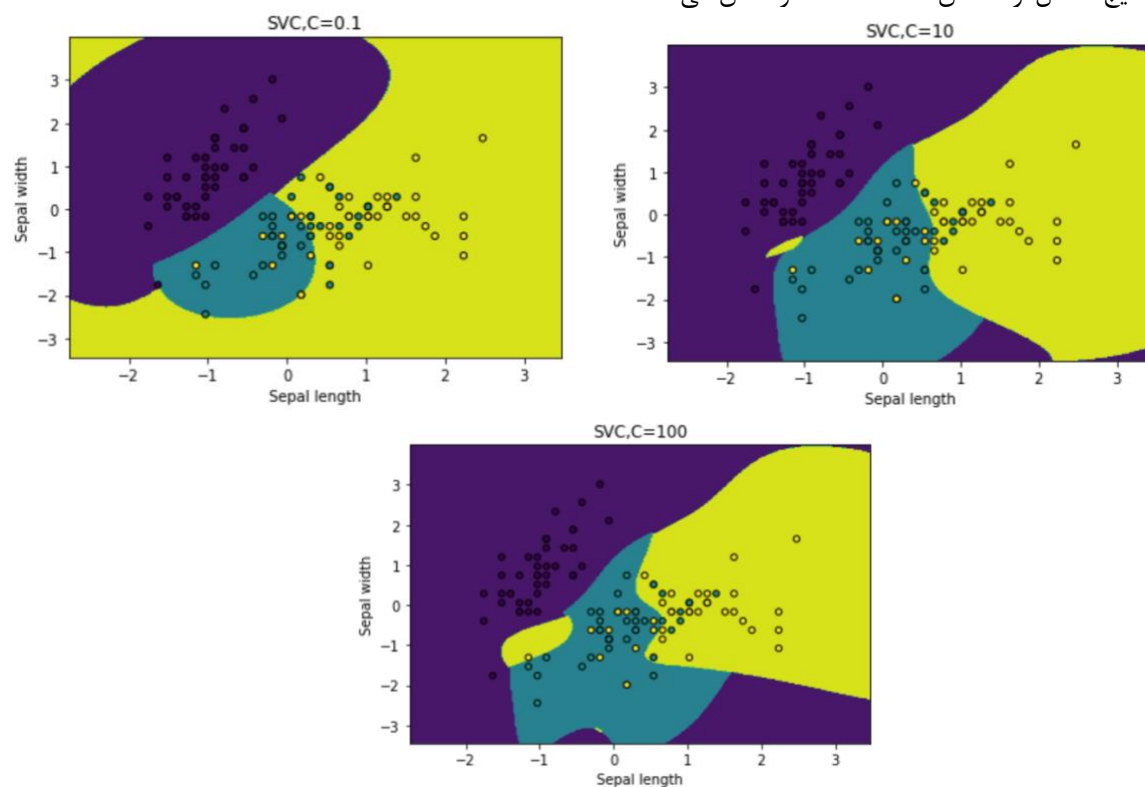
(b)

از C برای کنترل خطا استفاده می شود. در واقع C بیان می کنیم که خطا در طبقه بندی به چه میزان برای ما هزینه دارد. هر چه این مقدار بیشتر باشد یعنی اجازه ی خطای کمتری داریم و به دنبال طبقه بندی صحیح بر روی داده های آموزشی هستیم به این معنی که مرز ها با سخت گیری بیشتری انتخاب می شوند.

از پارامتر گاما برای وزن دادن به انحنای مرز تصمیم استفاده می شود. هرچه مقدار گاما بیشتر باشد انحنای منحنی ها بیشتر است.

شکل زیر نتایج حاصل از امتحان سه C مختلف را نشان می دهد:

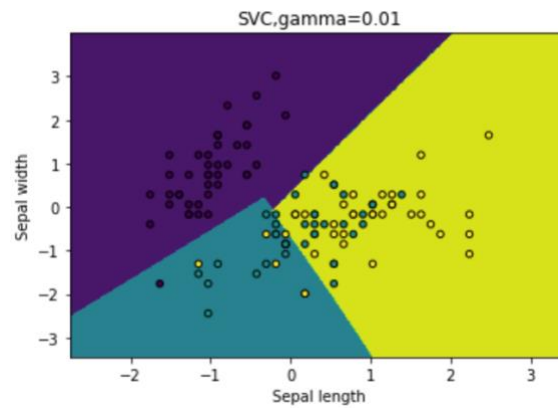
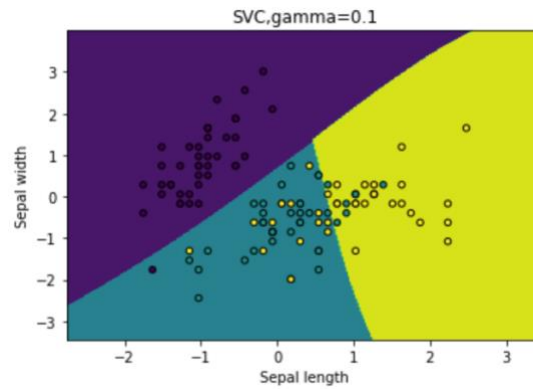
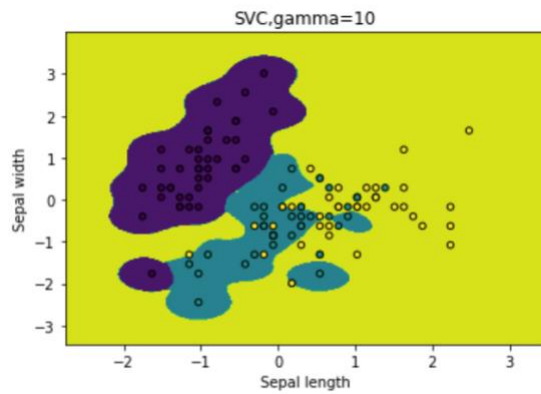
SVC,C=0.1:					SVC,C=10:				
classification report:					classification report:				
	precision	recall	f1-score	support		precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8	0	1.00	1.00	1.00	8
1	1.00	0.83	0.91	12	1	0.85	0.92	0.88	12
2	0.83	1.00	0.91	10	2	0.89	0.80	0.84	10
accuracy			0.93	30	accuracy			0.90	30
macro avg	0.94	0.94	0.94	30	macro avg	0.91	0.91	0.91	30
weighted avg	0.94	0.93	0.93	30	weighted avg	0.90	0.90	0.90	30
confusion matrix:					confusion matrix:				
[[8 0 0]					[[8 0 0]				
[0 10 2]					[0 11 1]				
[0 0 10]]					[0 2 8]]				

SVC,C=100:				
classification report:				
	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.83	0.83	0.83	12
2	0.80	0.80	0.80	10
accuracy			0.87	30
macro avg	0.88	0.88	0.88	30
weighted avg	0.87	0.87	0.87	30
confusion matrix:				
[[8 0 0]				
[0 10 2]				
[0 2 8]]				

همان طور که مشاهده می شود با افزایش C سخت گیری بیشتری در انتخاب مرز تصمیم شده است و همین موضوع باعث شده مدل کمی بر روی داده های آموزشی فیت شود و برای داده های تست به دقت کمتری برسد.

شکل زیر نتایج حاصل از امتحان سه gamma مختلف را نشان می دهد:

SVC,gamma=10:

classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.92	0.92	0.92	12
2	0.90	0.90	0.90	10
accuracy			0.93	30
macro avg	0.94	0.94	0.94	30
weighted avg	0.93	0.93	0.93	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 11  1]
 [ 0  1  9]]
```

SVC,gamma=0.1:

classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.73	0.92	0.81	12
2	0.86	0.60	0.71	10
accuracy			0.83	30
macro avg	0.86	0.84	0.84	30
weighted avg	0.85	0.83	0.83	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 11  1]
 [ 0  4  6]]
```

SVC,gamma=0.01:

classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	1.00	0.92	0.96	12
2	0.91	1.00	0.95	10
accuracy			0.97	30
macro avg	0.97	0.97	0.97	30
weighted avg	0.97	0.97	0.97	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 11  1]
 [ 0  0 10]]
```

همان طور که پیش تر نیز گفته شد مشاهده می شود که با افزایش گاما انحنای های مرز تصمیم بیشتر می شود و اطراف داده های آموزش محدود می شود.

(C)

```
from sklearn.model_selection import GridSearchCV

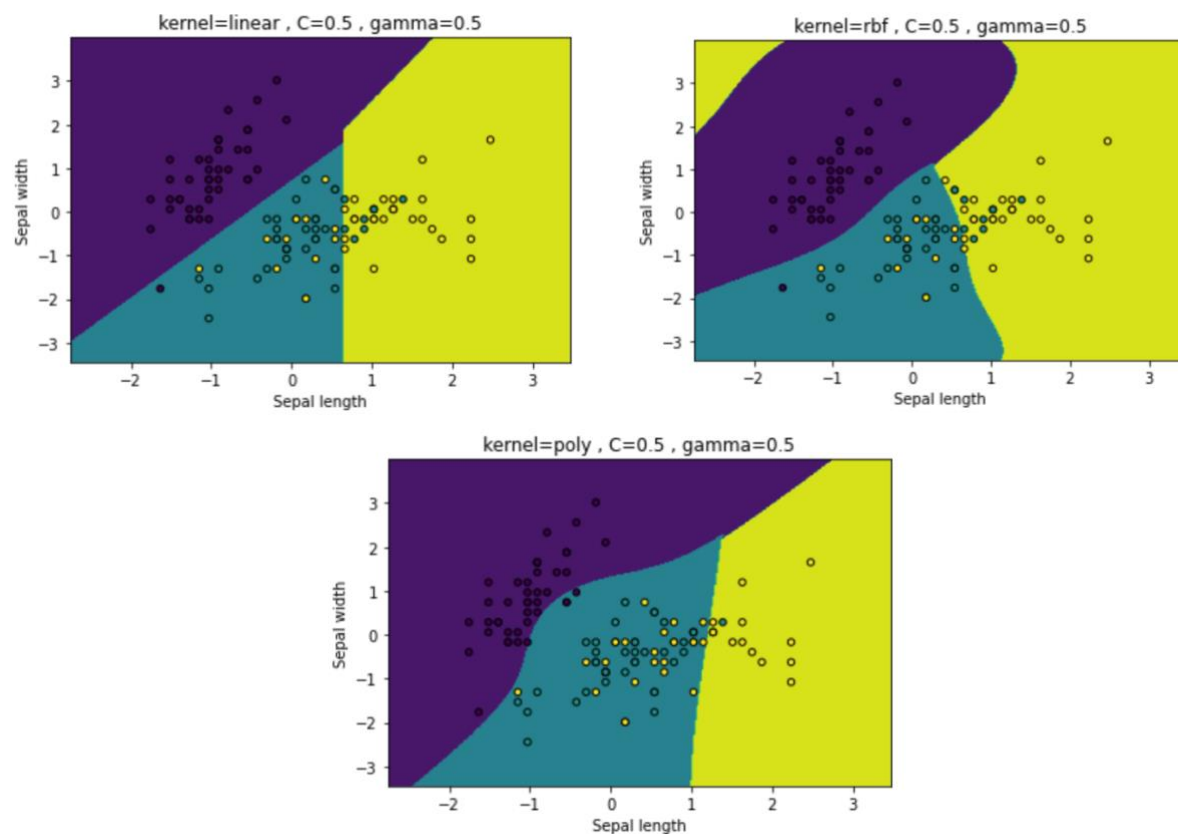
parameters = {'kernel':['linear','rbf','poly'],'C':[0.5,1,10], 'gamma':[0.5,1,10]}
grid = GridSearchCV(svm.SVC(), param_grid=parameters)
grid.fit(x_train, y_train)

print('accuracy of the model is:',grid.score(x_test,y_test))
print('best parameters of the model are:',grid.best_params_)
```

```
accuracy of the model is: 0.8666666666666667
best parameters of the model are: {'C': 0.5, 'gamma': 0.5, 'kernel': 'linear'}
```

با اعمال gridSearch می بینم که بهترین پارامترها مربوط به کرنل خطی با گاما و سی برابر 0.5 بوده است البته باید دقت داشت که لزوما اعداد به دست آمده بهترین جواب نیستند و بستگی به محدوده ورودی های مختلف ممکن است به پاسخ های متفاوتی برسیم.

با قرار دادن مقدار 0.5 برای C و gamma نتایج زیر به دست می آیند:

kernel=linear , C=0.5 , gamma=0.5:

classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.79	0.92	0.85	12
2	0.88	0.70	0.78	10
accuracy			0.87	30
macro avg	0.89	0.87	0.87	30
weighted avg	0.87	0.87	0.86	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 11  1]
 [ 0  3  7]]
```

kernel=rbf , C=0.5 , gamma=0.5:

classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.79	0.92	0.85	12
2	0.88	0.70	0.78	10
accuracy			0.87	30
macro avg	0.89	0.87	0.87	30
weighted avg	0.87	0.87	0.86	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 11  1]
 [ 0  3  7]]
```

kernel=poly , C=0.5 , gamma=0.5:

classification report:

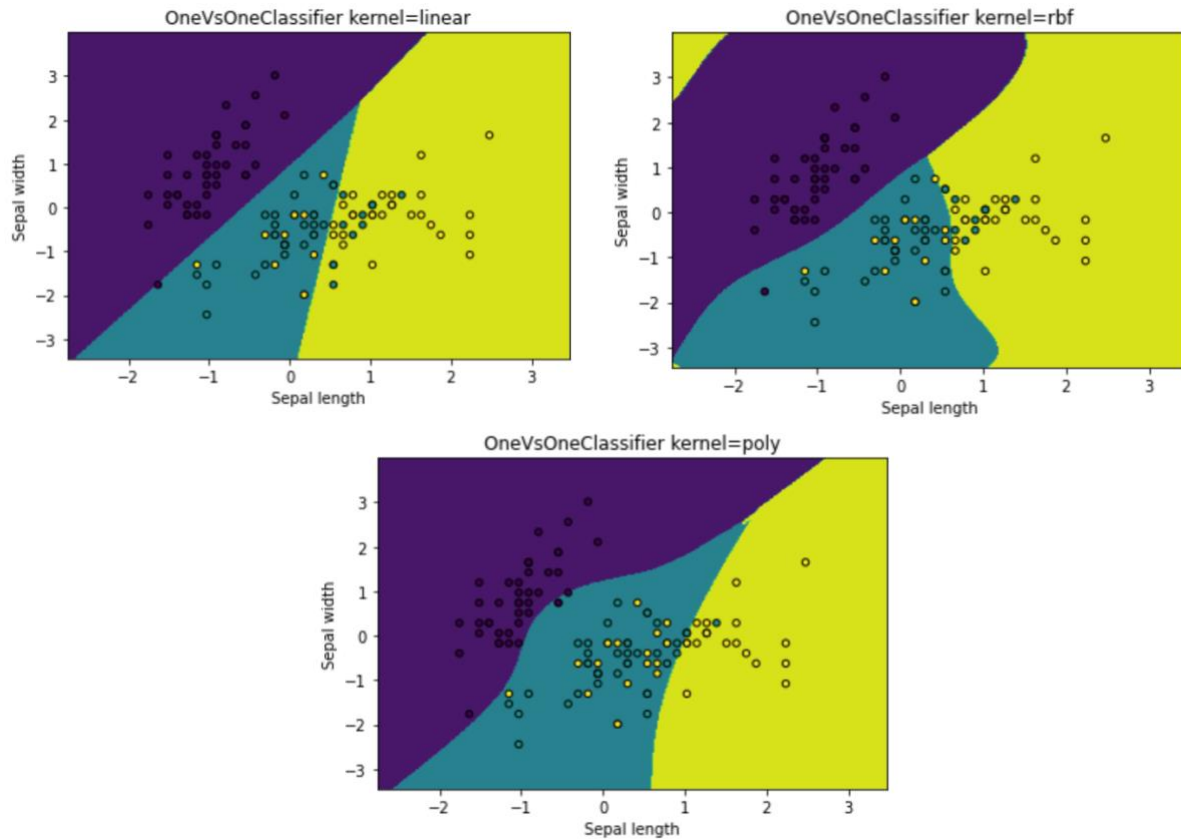
	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.60	1.00	0.75	12
2	1.00	0.20	0.33	10
accuracy			0.73	30
macro avg	0.87	0.73	0.69	30
weighted avg	0.84	0.73	0.68	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 12  0]
 [ 0  8  2]]
```

مشاهده می شود که جوابی که gridSearch داده دقت بالایی دارد.

(d)
OneVsOne

OneVsOneClassifier kernel=linear:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.83	0.83	0.83	12
2	0.80	0.80	0.80	10
accuracy			0.87	30
macro avg	0.88	0.88	0.88	30
weighted avg	0.87	0.87	0.87	30

confusion matrix:
[[8 0 0]
[0 10 2]
[0 2 8]]

OneVsOneClassifier kernel=rbf:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.85	0.92	0.88	12
2	0.89	0.80	0.84	10
accuracy			0.90	30
macro avg	0.91	0.91	0.91	30
weighted avg	0.90	0.90	0.90	30

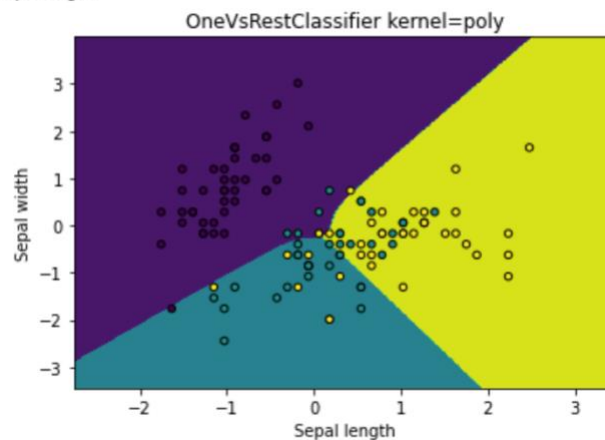
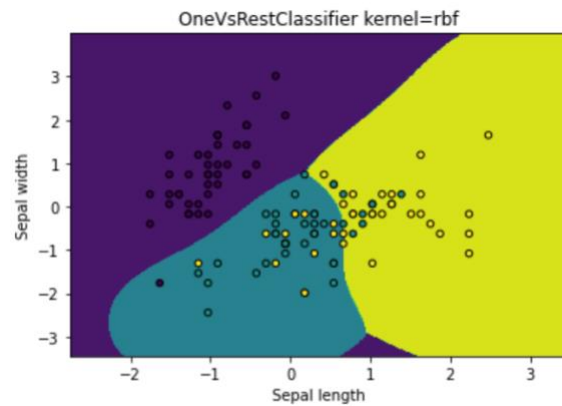
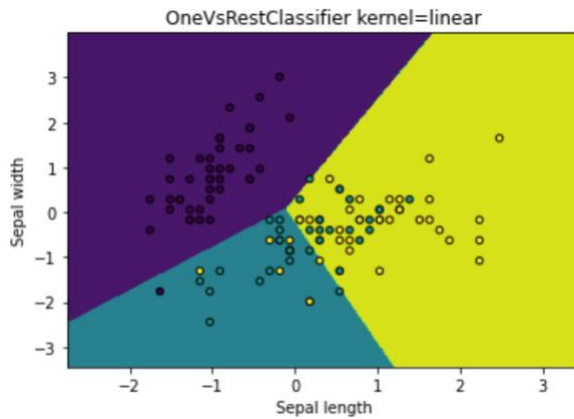
confusion matrix:
[[8 0 0]
[0 11 1]
[0 2 8]]

OneVsOneClassifier kernel=poly:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.58	0.92	0.71	12
2	0.67	0.20	0.31	10
accuracy			0.70	30
macro avg	0.75	0.71	0.67	30
weighted avg	0.72	0.70	0.65	30

confusion matrix:
[[8 0 0]
[0 11 1]
[0 8 2]]

OneVsRest

OneVsRestClassifier kernel=linear:
classification report:

	precision	recall	f1-score	support
0	0.89	1.00	0.94	8
1	1.00	0.83	0.91	12
2	0.91	1.00	0.95	10
accuracy			0.93	30
macro avg	0.93	0.94	0.93	30
weighted avg	0.94	0.93	0.93	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 1 10  1]
 [ 0  0 10]]
```

OneVsRestClassifier kernel=rbf:

	precision	recall	f1-score	support
0	1.00	1.00	1.00	8
1	0.79	0.92	0.85	12
2	0.88	0.70	0.78	10
accuracy			0.87	30
macro avg	0.89	0.87	0.87	30
weighted avg	0.87	0.87	0.86	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 0 11  1]
 [ 0  3  7]]
```

OneVsRestClassifier kernel=poly:

	precision	recall	f1-score	support
0	0.80	1.00	0.89	8
1	1.00	0.75	0.86	12
2	0.91	1.00	0.95	10
accuracy			0.90	30
macro avg	0.90	0.92	0.90	30
weighted avg	0.92	0.90	0.90	30

confusion matrix:

```
[[ 8  0  0]
 [ 2  9  1]
 [ 0  0 10]]
```

می بینیم که در روش دوم به دقت های بهتری رسیدیم. در واقع در روش oneVsRest نقاط مبهم کمتری داریم اما مشکلی که این روش دارد این است که مسئله را باید به ازای تمام جفت کلاس ها حل کنیم که محاسبات بالایی نسبت به روش اول دارد. علاوه بر این می بینیم که در روش اول منحنی مرزها پیچیده تر شده و شکست های بیشتری دارد. باید توجه داشت که روش linear machine که از discriminant function ها استفاده می کند به نسبت دو روش دیگر اشکالات کمتری دارد.